

Huisarts André van Loenen heeft een dokterspraktijk en is directeur van Medisch Centrum Zaan Zorg, waar verschillende hulpverleners met elkaar samenwerken. Om de week schrijft hij voor deze krant.

Prioriteiten stellen

Half 11, koffiepauze, denk ik als ik naar de assistenten loop. In deze pauze bespreken we de voortgang van de dag. „Het gaat niet goed met meneer Van Wijk, hij kan nauwelijks zijn bed uit”, vertelt de assistente. Meneer Van Wijk, 89 jaar, woont alleen. Dageelijks komt de thuiszorg bij hem langs. De zuster heeft ons gebeld, omdat de heer niet uit zijn bed kan komen. Hij klaagt over duizeligheid en heeft pijn.

Moet ik direct bij hem langs of kan het tot straks wachten, vraag ik mezelf af. Het heeft nogal wat consequenties als ik direct weg moet. Zo staat er om 11.00 uur een 5 weken oude baby met koorts op mijn spreekuur en om 11.10 uur meneer Van Tiel, 53 jaar, met wisselende pijn op de borst. Zij zouden zo’n 30 minuten op mij moeten wachten als ik nu wegga. Wat zou het handig zijn als ik nu even snel kon beeldbellen, denk ik heel modern. Door patiënten te zien krijg ik veel informatie binnen over het ziek zijn en kan ik prioriteiten stellen.

Ik begin maar snel met mijn spreekuur. Lisa is een mooie roze zuigeling.

„Ze gooide vanochtend haar borstvoeding eruit, voelt warm aan en lijkt buikpijn te hebben”, vertelt haar moeder. De temperatuur van Lisa is 37,3 graden. Ik kijk Lisa helemaal na en concludeer dat ze niet ziek is.

„Zo’n kleintje mag wel eens wat voeding teruggeven en reflexmatig kan ze haar beentjes zo nu en dan wat intrekken, houdt haar in de gaten, ik vind nu geen afwijkingen”, stel ik de ouders gerust. Meneer Van Tiel heeft pijn rechts op zijn borst tussen zijn ribben. De pijn is bewegingsafhankelijk en bij diep inademen voelt hij het ook. „Geen verdenking op een hartinfarct”, leg ik hem uit. „Het zijn uw tussenribspieren die gevoelig zijn. Met wat oefeningen gaat dat weer over.”

Vrij snel ben ik onderweg naar meneer Van Wijk. Tot mijn verbazing doet hij zelf open. „Ik kan moeilijk lopen, *doc*. Ik ben erg duizelig.” Ik onderzoek meneer en het enige wat opvalt is zijn verkoudheid. Dat zou zijn duizeligheid kunnen verklaren. Gelukkig de juiste

prioriteiten gesteld, denk ik, terwijl ik naar een overdracht van de zuster zoek. Maar die heeft dat digitaal op haar tablet genoteerd en meegenomen. Kon ik maar beeldbellen of chatten met de zuster, denk ik, wat zou dat efficiënt zijn. E-health? Ik ben een groot voorstander.

